

Σαν το μικρό Χριστό. Γράφει ο Κωνσταντίνος Γανωτής.

Χριστούγεννα.

Παιδιά της πόλης, παιδιά του κόσμου, παιδιά που μοιάζετε με τις μανάδες και τους πατεράδες σας, παιδιά που μοιάζετε όμως και με το μικρό Χριστό...

...Το μικρό Χριστό, που τον προανήγγειλαν οι Προφύτες, τον ελαχτάρησε η ανθρωπότητα, τον δοξολόγησαν οι άγγελοι, τον θαύμασαν οι ποιμένες, τον επροσκύνησαν οι Μάγοι...

...Το μικρό Χριστό, που τον πάγωσε η χιονισμένη νύχτα, τον ταλαιπώρησε η φτώχεια, τον κατεδίωξε ο Ηρώδης, τον εβασάνισε η ξενιτιά και ο φόβος...

...Παιδιά της σημερινής κοινωνίας μας, παιδιά των άδειων σπιτιών, παιδιά των ραγισμένων οικογενειών, παιδιά, που μεγαλώνετε ανάμεσα σε ένοχα μάτια, παιδιά θεατές της παγκόσμιας αισχροτήτας, της παγκόσμιας αθλιότητας, της παγκόσμιας αγριότητας, παιδιά που μοιάζετε με τους γονείς σας, αλλά μοιάζετε τόσο πολύ και με το μικρό Χριστό...

...Το μικρό Χριστό, που νωρίς στερήθηκε τον πατέρα, κι όταν μεγάλος κρεμόταν στο Σταυρό, η μητέρα του κοίταζε ανήμπορη να τον βοηθήσει.

που οι φίλοι του τον πρόδωσαν, τον αρνήθηκαν, τον άφησαν στην επιθανάτια αγωνία του κι έφυγαν...

Παιδιά της εποχής μας, πόσο μα πόσο μοιάζετε με το μικρό Χριστό και πόσο σας στολίζει αυτή σας η ομοιότητα! Κι έτσι όπως του μοιάζετε, σας αξίζει, θαρρώ, να σας μιλήσω γι' αυτόν.

Λοιπόν, ακούστε με. Ένα βρέφος αδύνατο γεννήθηκε στη Βηθλεέμ, ένα βρέφος που είχε πατέρα το Θεό και μητέρα μια κόρη παρθένο, τη Μαρία.

Και πότε γεννήθηκε;... Γεννήθηκε κι ο κόσμος κατάλαβε πως αυτό το βρέφος είναι ο Υιός του Θεού και σταμάτησε να μετράει το χρόνο, άρχισε τότε ένα καινούργιο μέτρομα.

Και τι άλλαξε στη ζωή του κόσμου τόσο πολύ; Ως τότε η φτώχεια ήταν κατάρρα. Τώρα η φτώχεια είναι αρετή απαραίτητη, δόξα και τιμή γι' αυτόν που μοιάζει με το φτωχό βρέφος της Βηθλεέμ. Ως τότε η αμαρτία ήταν αναπόφευκτη και η τιμωρία σ' όλους αμετάκλητη. Τώρα η αμαρτία εξευτελίστηκε και η συγγνώμη εκάλυψε κι έκρυψε κάθε ενοχή.

Με τη γέννηση του θείου βρέφους όλα ξαναγεννιούνται μέσ' απ' την καινούργια κτίση, που είναι το νερό του βαπτίσματος. Και το νερό του αγιασμού καθαρίζει κι αγιάζει όλη τη φύση.

Όσοι γεννιούνται απ' τη μάνα τους, γέρνουν κάποτε στη γη και γίνονται χώμα. Όσοι όμως γεννιούνται από την Εκκλησία με το βάπτισμα, γέρνουν κάποτε στην αγκαλιά της Εκκλησίας, που είναι η νύμφη του Χριστού αθάνατη και αγέραστη και το νανούρισμά της κρατάει αιώνια. Με το θείο βρέφος δηλαδή καταργήθηκε ο θάνατος και η σάρκα μας περιμένει Ανάσταση. Το ίδιο και ο κάθε πόνος περιμένει χαρά, η κάθε αδικία δικαιοσύνη, η κάθε λύπη παρηγοριά.

Και ποιοι μπορούν να τα πιστέψουν όλ' αυτά; Μπορούν τα παιδιά, όταν μένουν παιδιά. Μπορούν οι φτωχοί, όταν ευχαριστούν για τη φτώχεια τους, μπορούν οι ταπεινοί, όταν διψούν για ταπείνωση, μπορούν οι μετανοημένοι που κλαίνε για τις αμαρτίες τους, μπορούν οι τολμηροί που κοιωνούν Σώμα και Αίμα Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον.

Γι' αυτό δοξολόγησαν οι άγιοι άγγελοι: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία». Γι' αυτό εθαύμασαν οι ταπεινοί ποιμένες. Γι' αυτό επροσκύνησαν οι τολμηροί Μάγοι εξ Ανατολών που είδαν το αστέρι του στον ουρανό και ξεκίνησαν να τον εύρουν. Γι' αυτό εχάρηκε η ταπεινή Μαρία. Γι' αυτό απόρησε ο δίκαιος Ιωσήφ.

Γι' αυτό κι εσείς, παιδιά μου, αν πετάξετε από πάνω σας ό,τι σας κάνει να μην είστε παιδιά, αν πάψετε να ονειρεύεστε πλούτη και δόξες, αν πείτε στο γέροντα όλες τις αμαρτίες σας, αν έχετε πάντα στα μάτια σας την Παρθένο Μαρία, τότε θα πιστέψετε στο υπέροχο αυτό μυστικό, ότι γεννήθηκε ο Θεός πάνω στη γη και κάθε δάκρυ και κάθε πόνος χρυσά θα πληρωθούνε με τη χαρά του Παραδείσου.

Χριστός γεννάται, δοξάσατε. Χριστός εξ ουρανών απαντήσατε. Χριστός επί γης υψώθητε. Άσατε τω Κυρίω πάσα η γη και εν ευφροσύνη ανυμνήσατε λαοί, ότι δεδόξασται.

Κωνσταντίνος Γανωτής.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>